Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0159
(mr. J.W. Wagenaar, voorzitter en mr. C.I.S. Dankelman, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 15 november 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 1 maart 2022
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Samenvatting

Verzoek tot verwijdering van de achterstands- en bijzonderheidscoderingen in het CKI van het BKR. De commissie heeft geoordeeld dat de bijzonderheidscode 3 bij beide contracten moet worden verwijderd omdat de consument de door de bank afgeboekte bedragen alsnog heeft terugbetaald en de codes daarmee geen getrouw beeld meer van de werkelijkheid geven. Ten aanzien van de A2-coderingen heeft de commissie geoordeeld dat deze op terechte gronden zijn geplaatst en de bank een voldoende zwaarwegend belang heeft bij het behoud van de registraties. Verder heeft de commissie geoordeeld dat op dit moment niet gebleken is dat de bewaartermijn van vijf jaar disproportioneel is. Het verwijderings- inkortingsverzoek ten aanzien van de A2-codering heeft de commissie daarom afgewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlage. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van de bank.

1.2 De consument is in deze zaak vertegenwoordigd door zijn gemachtigde mr. L. van Gulik.

1.3 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.4 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 In februari 2013 heeft de consument een doorlopend krediet afgesloten bij de bank. Op een ander moment heeft hij een betaalrekening met roodstandfaciliteit afgesloten bij de bank.

2.2 Door een faillissement is de consument in de financiële problemen gekomen en medio 2016 ontstonden achterstanden in de betalingsverplichtingen op het krediet en de roodstand-faciliteit. De bank heeft de consument in april, mei, juli en augustus 2016 brieven gestuurd naar het bij haar bekende adres van de consument waarin hij werd geïnformeerd over het saldotekort op de betaalrekening en het missen van een aantal maandtermijnen van zijn persoonlijke lening. In deze brieven heeft de bank opgenomen dat het haar verplichting is om een betalingsachterstand te melden bij de Stichting Bureau Kredietregistratie (BKR) die deze gegevens opneemt in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI).

2.3 Op 8 september 2016 heeft de bank vanwege de achterstand in de betalingsverplichtingen bij de roodstandfaciliteit een achterstandscodering laten plaatsen in het CKI. De bank heeft de achterstandscodering op 4 oktober 2016 ook in het CKI laten plaatsen bij de doorlopend kredietovereenkomst.

2.4 Vanwege het uitblijven van contact met de consument heeft de bank haar beide vorderingen op de consument op 9 november 2016 opeisbaar gesteld.

2.5 In december 2016 heeft de bank het beheer van haar vorderingen overgedragen aan Vesting Finance en de vorderingen als voorlopig oninbaar afgeboekt. De bank heeft de bijzonder-heidscode 3 op 3 december 2016 bij de doorlopend kredietovereenkomst en op 21 december 2016 bij de overeenkomst van de roodstandfaciliteit laten plaatsen in het CKI.

2.6 Vesting Finance heeft de consument per brief van 13 februari 2017 geïnformeerd over de overname van het beheer van de vordering. In reactie hierop heeft de consument op 1 maart 2017 contact opgenomen met Vesting Finance en een betalingsregeling getroffen. De consument heeft beide vorderingen begin 2020 volledig voldaan en de bank heeft in het CKI bij beide contracten de werkelijke einddatum laten plaatsen per 18 februari 2020.

2.7 Tijdens deze klachtprocedure heeft de bank geconstateerd dat zij per abuis de bijzonder-heidscode 2 bij beide contracten in het CKI niet heeft laten plaatsen. De bank heeft deze codering met terugwerkende kracht per 9 november 2016 laten plaatsen.

De klacht en vordering

2.8 De consument maakt bezwaar tegen de registratie bij beide contracten van de achterstands-codering en de bijzonderheidscode 3 in het CKI. De consument stelt dat achterstands-coderingen ten onrechte zijn geplaatst, omdat de consument geen (rechtsgeldige) voor-aankondiging heeft ontvangen en met betrekking tot bijzonderheidscode 3, omdat de consument de vorderingen volledig heeft voldaan.

2.9 Mocht de commissie tot het oordeel komen dat de consument tekort is geschoten en de registraties op terechte gronden zijn laten plaatsen, doet de consument een beroep op de disproportionele gevolgen van de registraties. Hij stelt dat zijn gerechtvaardigde belangen bij het verwijderen van de negatieve registraties zwaarder wegen dan de belangen van de bank bij handhaving daarvan. De consument voert daartoe, kort gezegd, het volgende aan.

2.10 De achterstanden zijn ontstaan door een samenloop van omstandigheden op zakelijk vlak. De onderneming van de consument is in 2016 beëindigd en het faillissement is in 2017 afgerond. De consument heeft zijn financiële situatie op orde gebracht en is daarna in contact getreden met de bank om een regeling te treffen. De consument heeft beide kredieten afbetaald en is sindsdien schuldenvrij. De consument heeft altijd de intentie gehad om te willen voldoen aan zijn betalingsverplichtingen. De consument heeft nu vast inkomen uit loondienst. Daarbij heeft zijn partner dit ook.

2.11 De consument wenst graag samen met zijn partner te verhuizen naar een grotere woning. Hun gezamenlijke inkomen is toereikend, maar de registraties belemmeren het verkrijgen van een hypotheek. De consument en zijn partner hebben twee jonge kinderen en de huidige (koop)woning van 64 m2 is te klein geworden. Zo slapen de kinderen nu noodgedwongen samen op een slaapkamer en hebben de consument en zijn partner geen eigen plek om te kunnen werken.

2.12 Als derde klachtonderdeel heeft de consument ingebracht dat de bewaartermijn van vijf jaar in dit geval niet gerechtvaardigd is en ingekort dient te worden.

2.13 Tot slot heeft de consument aangevoerd dat door het met terugwerkende kracht plaatsen van de bijzonderheidscode 2 de huidige BKR-overzichten geen waarheidsgetrouw beeld weergeven. De bank heeft er met het instemmen met de betalingsregeling voor gekozen om niet langer gebruik te maken van haar algemene opeisingsrecht.

2.14 De consument heeft de commissie verzocht de bank op te dragen de achterstands- en bijzonderheidsregistraties in het CKI, op naam van de consument te verwijderen dan wel de registratieduur te verkorten.

Het verweer

2.15 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument.

3. De beoordeling

Waar gaat deze zaak over?

3.1 In deze zaak gaat het om de vraag of de bank het verzoek van de consument moet honoreren om de door haar geregistreerde achterstands- en bijzonderheidscoderingen in het CKI op naam van de consument te (doen) verwijderen. Ten aanzien van bijzonderheids-codering 3 wordt deze vraag bevestigend beantwoord. De commissie beantwoordt deze vraag ontkennend ten aanzien van achterstandscodering A2. Dit wordt hierna toegelicht.

Mocht de bank overgaan tot het (laten) registreren van de achterstandscoderingen?

3.2 Tussen partijen is niet in geschil dat de consument medio 2016 een betalingsachterstand op zijn doorlopend krediet en roodstandfaciliteit had. Tussen partijen staat ter discussie of de bank heeft voldaan aan haar verplichting om de consument schriftelijk te waarschuwen dat er een betalingsachterstand dreigde te ontstaan, welke achterstand zou leiden tot het doen van een achterstandsmelding bij BKR wanneer die niet zou worden ingelopen.

3.3 De bank heeft aangevoerd de consument over de ongeoorloofde betalingsachterstanden en haar verplichting om deze te melden bij BKR te hebben geïnformeerd door het versturen van brieven naar het bij haar bekende adres. De bank heeft haar stelling onderbouwd door een uitdraai van de uitgaande correspondentie met de daarbij behorende brieven uit de bankadministratie te overleggen. Daarbij heeft de bank aangevoerd dat de consument op 1 maart 2017 telefonisch aan Vesting Finance heeft doorgegeven dat hij niet meer woon-achtig is op het bij de bank bekende adres, dat zijn ouders daar woonachtig zijn en Vesting Finance dat adres moest blijven gebruiken. De consument heeft gesteld dat de eerste vier mededelingen van de bank van april, mei, juli en augustus 2016 niet door hem zijn ontvangen. De consument heeft toegelicht dat hij sinds 2013 met zijn vriendin woonachtig is in Amsterdam en de brieven daardoor niet heeft ontvangen. De consument heeft aan de bank geen adreswijziging gestuurd.

3.4 De bank heeft de correspondentie verstuurd naar het bij baar bekende adres en zij mocht erop vertrouwen dat deze correspondentie de consument zou bereiken. Indien de consument wilde dat de bank de correspondentie naar zijn nieuwe adres zou sturen, had het op de weg van de consument gelegen om een adreswijziging door te geven. Hiermee ligt het feit dat hij belangrijke post van de bank (mogelijk) niet heeft ontvangen, gelet op het bepaalde in artikel 3:37 lid 3 Burgerlijk Wetboek, in zijn risicosfeer. Dat de bank in het bezit was van andere contactgegevens van de consument maakt bovenstaande niet anders.

3.5 Gelet op het voorgaande kan worden geconcludeerd dat de betalingsachterstanden van de consument terecht door het BKR in het CKI zijn geregistreerd met een achterstands-codering en dat die registraties volgens de regels van het Algemeen Reglement CKI is uitgevoerd.

Mocht de bank overgaan tot het (laten) registreren van de bijzonderheidscode 3?

3.6 Op grond van het Algemeen Reglement CKI dient een deelnemer een bijzonderheidscode 3 te registreren als de bank een bedrag van € 250,- of meer afboekt.

3.7 In de zaak die nu voorligt, heeft de bank in december 2016 de incasso van de openstaande vorderingen overgedragen aan Vesting Finance en de vorderingen als voorlopig oninbaar afgeboekt. Ruim drie jaar nadat deze bijzonderheidscodering bij beide contracten is geplaatst, heeft de consument de door de bank als voorlopig oninbaar afgeboekte bedragen alsnog volledig betaald en heeft de bank een werkelijke einddatum bij het contract laten plaatsen. In overeenstemming met het Algemeen Reglement CKI heeft de bank op 3 respectievelijk 21 december 2016 de bijzonderheidscode 3 laten opnemen in het register. De registraties van de bijzonderheidscode waren op dat moment dan ook technisch juist. Doordat de consument de vorderingen alsnog volledig heeft betaald, geven de registraties van de bijzonderheidscode 3 nu geen getrouw beeld meer van de werkelijkheid. Er is immers geen sprake meer van de situatie dat de bank een bedrag heeft moeten afboeken. De combinatie van bijzonderheidscode 3 met een werkelijke einddatum is naar het oordeel van de commissie niet zodanig transparant, dat de bank en andere deelnemers van de BKR daaruit kunnen opmaken dat de vordering alsnog geheel is voldaan. Dat valt niet te verenigen met de beginselen van gegevensverwerking die vastliggen in artikel 5 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: AVG). De commissie oordeelt daarom dat beide 3-coderingen moeten worden verwijderd. De commissie komt dan ook niet toe aan de beantwoording van de vraag of de persoonlijke belangen van de consument zwaarder dienen te wegen dan het algemeen belang van de financiële sector bij instandhouding van de registraties van de bijzonderheidscode 3. Dit gedeelte van de vordering zal daarom worden toegewezen.

Mocht de bank overgaan tot het met terugwerkende kracht plaatsen van de bijzonderheidscode 2?

3.8 In het Algemeen Reglement CKI is vastgelegd dat de bank een code 2 moet laten plaatsen als de vordering geheel wordt opgeëist. De bank heeft als datum bij de code 2 vermeld 9 november 2016. De bank heeft bewijs overgelegd dat zij de vorderingen inderdaad per brief van 9 november 2016 bij de consument heeft opgeëist. Hieruit volgt dat de registraties van de code 2, weliswaar achteraf, op terechte gronden zijn geplaatst. De commissie volgt dan ook niet het standpunt van de consument dat de registraties hiermee geen waarheids-getrouw beeld geven.

Zijn de registraties disproportioneel?

3.9 Het verzoek van de consument met betrekking tot verwijdering van de A2-coderingen moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de AVG (relevante bepalingen zijn opgenomen in de bijlage). Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.10 De BKR-registratie houdt op grond van artikel 4 lid 1 en 2 AVG een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in. De bank is in dit kader verwerkingsverantwoordelijke. In artikel 6 lid 1 AVG is bepaald dat verwerking van persoonsgegevens alleen is toegestaan indien ten minste aan één van de in dat artikel genoemde voorwaarden is voldaan. De rechtmatigheid van de BKR-registratie berust op de grondslag die is genoemd in artikel 6 lid 1 sub f AVG.[1] Daarin is bepaald dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (de kredietverstrekker) of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd - de privacybelangen van de betrokkene (de consumenten) zwaarder wegen dan die belangen.

3.11 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene echter te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.[2]

3.12 De registraties van de achterstands- en bijzonderheidscoderingen bij het BKR blijven in beginsel voor de duur van vijf jaar nadat bij BKR de werkelijke einddatum is gemeld zichtbaar op de door BKR verstrekte overzichten, in dit geval dus tot 18 februari 2025. Bij de vraag of van dit beginsel in een concreet geval ten gunste van de consument moet worden afgeweken, dient de bank aan te tonen dat haar dwingende belangen zwaarder wegen dan de belangen of grondrechten en fundamentele vrijheden van de consument.

3.13 Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registratie en anderzijds het belang van de consumenten bij verwijdering daarvan.

---

[1] HR 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, te vinden op www.rechtspraak.nl.

[2] artikel 17 lid 1 sub c AVG

Belangenafweging

3.14 De bank heeft haar belang bij handhaving van de registraties als volgt toegelicht. Zij is als aanbieder van krediet als bedoeld in artikel 1:1 Wet op het financieel toezicht (Wft) verplicht om deel te nemen aan de registratie van door aanbieders aan consumenten en zakelijke klanten verstrekte kredieten en dit kent een tweeledig doel. Enerzijds om de betrokkenen te beschermen tegen overkreditering en anderzijds levert BKR voor de kredietverstrekkers een bijdrage aan het beperken van de financiële risico's bij kredietverlening en aan het voorkomen en bestrijden van misbruik en fraude. De registratie van bijzonderheidscoderingen zijn in zijn algemeenheid relevante gegevens die niet lichtvaardig mogen worden gewist, aldus de bank. Verder heeft de bank aangevoerd dat de consument pas eind 2017 over een minimaal inkomen beschikte en een beperkte betalingsregeling kon worden overeengekomen. Deze betalingsregeling is de consument pas na meerdere sommaties nagekomen. Dit patroon heeft zich in 2018 en 2019 voortgezet. Daarbij heeft de consument nagelaten om in contact te blijven met de bank. Daarnaast brengt de wens van de consument om een woning aan te kopen niet automatisch mee dat een registratie disproportioneel is. Ook brengt het hebben van een registratie niet automatisch met zich mee dat geen financiering verkregen kan worden. Het is aan de kredietverstrekker om op dit vlak een afweging te maken. Vaak wordt daarbij maatwerk in de kredietverlening toegepast. De consument dient zich hiervoor wel in te spannen door zich juist en volledig bij een kredietverstrekker te presenteren. Tot slot is de bank niet voldoende gebleken dat de consument een stabiele financiële situatie heeft. Volgens de bank is de registratie dan ook niet disproportioneel.

3.15 De consument voert aan dat zijn belang erin is gelegen dat hij en zijn partner graag een grotere woning willen kopen en dat de BKR-registraties hen hierin belemmert. Hij heeft ter onderbouwing van zijn stelling een viertal afwijzingen van hypotheekverstrekkers overgelegd. Daarmee heeft de consument voldoende aannemelijk gemaakt dat hij een belang heeft bij de verwijdering van de BKR-registraties. Dat de consument, zoals de bank stelt, met de huidige BKR-registraties ondanks de overgelegde afwijzingen toch een hypothecaire lening kunnen verkrijgen, acht de commissie niet aannemelijk.

3.16 De consument heeft hiermee voldoende aannemelijk gemaakt dat hij belang heeft bij de verwijdering van de registraties waardoor de commissie toekomt aan de beantwoording van de vraag of door de consument voldoende (bijzondere) omstandigheden zijn gesteld, zodat de correcte registratie in dit specifieke geval als gevolg van een belangenafweging toch moet worden verwijderd. De commissie is van oordeel dat in dit geval het belang van de bank dient te prevaleren boven het belang van de consument. Daarbij wordt het volgende overwogen.

3.17 Volgens de consument waren de financiële problemen te wijten aan zakelijke perikelen mede veroorzaakt door zijn compagnon. De door de consument aangevoerde tekortkomingen in de ondernemerskwaliteiten van zijn compagnon en het niet op orde hebben van zijn financiën liggen echter in zijn risicosfeer. Dat de consument zijn schulden niet meer kon voldoen, ook betalingsregelingen niet nakwam en de bank niet zelf heeft geïnformeerd, is wel in belangrijke mate aan de consument te wijten.

3.18 Wat voor de consument spreekt, is dat zijn financiële situatie inmiddels stabiel is en hij geen schulden meer heeft, maar dat is nog maar sinds kort. De consument heeft de vorderingen van de bank nog geen twee jaar geleden voldaan. Van de vijf jaar dat de registraties in principe duren, is dus ook nog maar een relatief korte tijd verstreken.

3.19 Gezien dit alles volgt de commissie de bank in haar betoog dat kredietverstrekkers nog steeds op de hoogte dienen te zijn van het betaalverleden van de consument en dat de consument ook nog steeds beschermd moet worden tegen overkreditering. Het belang van de bank, het algemeen belang van de samenleving en de financiële sector bij instandhouding van de registraties is zwaarwegender dan die van de consument bij de doorhaling daarvan. Het verwijderingsverzoek van de consument ten aanzien van de A2-codering wordt daarom afgewezen.

Bewaartermijn van vijf jaar

3.20 BKR heeft in artikel 14 van Algemeen Reglement CKI een uitvoerige regeling voor bewaartermijnen in het CKI opgenomen. Daaruit volgt dat gegevens van afgelopen overeenkomsten, waaronder A2-coderingen bij een afgelopen overeenkomst, vijf jaar na de werkelijke einddatum van de overeenkomst worden verwijderd.

3.21 De consument heeft gesteld dat de door de bank gehanteerde bewaartermijn van vijf jaar, die niet wettelijk is vastgelegd, in zijn geval te lang is. De consument heeft aangevoerd dat, gelet op het feitencomplex en zijn huidige financiële situatie een bewaartermijn van twee jaar proportioneel is.

3.22 De commissie stelt voorop dat gelet op de gerechtvaardigde doelen van de gegevensverwerking in het CKI de noodzaak om registraties nog enige tijd te bewaren na beëindiging van een krediet aanwezig is. Voor het beschermen van de consument tegen overkreditering en problematische schulden kan het immers relevant zijn om naast lopende kredieten, ook betalingsachterstanden of andere onregelmatigheden die zijn ontstaan tijdens de looptijd van een krediet te kunnen inzien. Dergelijke bijzonderheden kunnen eveneens relevant zijn om ten behoeve van kredietaanbieders de financiële risico's bij kredietverlening te kunnen beperken.

3.23 Dat deze bewaartermijn van vijf jaar niet wettelijk is vastgelegd, betekent op zichzelf niet dat een termijn van vijf jaar te lang is. Zoals de bank heeft aangevoerd is gebleken dat veel mensen na oplossing van eerdere betalingsproblemen opnieuw in de financiële problemen komen en het bewaren van gegevens gedurende een bepaalde periode is daarbij noodzakelijk. Verder is in de rechtspraak meermaals bevestigd dat de bewaartermijn van vijf jaar in algemene zin in beginsel aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit voldoet.[3]

3.24 Uit het Algemeen Reglement CKI volgt dat de bewaartermijn een uitgangspunt is en dat op grond van een zorgvuldige belangenafweging kan blijken dat een registratie disproportioneel is. Hieruit volgt dat de noodzakelijke bewaartermijn met het oog op het doel van de verwerking van geval tot geval kan verschillen. Gelet op hetgeen overwogen bij de belangenafweging onder punt 3.13 tot en met 3.18 komt de commissie op dit moment tot de conclusie dat de bewaartermijn in onderhavig geval niet disproportioneel is.

Conclusie

3.25 Op grond van voorgaande wordt het verzoek tot verwijdering van de bijzonderheidcode 3 bij beide contracten toegewezen. De andere verzoeken van de consument worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie beslist dat de bank in het CKI de bijzonderheidscode 3 bij beide contracten op naam van de consument laat verwijderen, binnen twee weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd.

Al het overige wordt afgewezen.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

[3] Zie ook Hof Arnhem-Leeuwarden, 23 februari 2021, ECLI:NL:GHARL:2021:1679 en Hof 's-Hertogenbosch 6 augustus 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:2536, te vinden op www.rechtspraak.nl

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 4 Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) "persoonsgegevens": alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ("de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;

2) "verwerking": een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;
(…)

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;

b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;

c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;

d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is. De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

Artikel 17 Recht op gegevenswissing ("recht op vergetelheid")

1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkings-verantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:
(…)

c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;
(…)

Artikel 21 Recht van bezwaar

1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering. (…)